

Arrest

nr. 319 642 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 7 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 september 2024.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers, die de Salvadoraanse nationaliteit bezitten, dienen beroep in tegen de beslissingen “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 24 november 2023 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) hun huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaart op grond van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeksters voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. In het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geoordeeld dat verzoekers niet aannemelijk maken dat hun buurman C. hen wil vermoorden en aldus niet aannemelijk maken dat zij bij hun terugkeer blootgesteld zullen worden aan represailles vanwege C. of diens bende (de bende 18). Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd in het arrest nr. 254 406 van 11 mei 2021.

In het kader van hun huidig verzoek blijven verzoekers vasthouden aan hun eerder aangehaalde vluchtmotieven, namelijk dat de bende 18 hen wil doden en nog steeds op zoek is naar hen. Zij voegen hieraan toe dat verzoekers broer en zus, die in zijn huis woonden, eveneens bedreigd werden door bendeleden waarop zij beiden zijn verhuisd. Ter staving hiervan leggen verzoekers een verklaring bij de notaris van verzoekers broer en zus, het huurcontract van zijn broer en de eigendomsakte van verzoekers woning in El Salvador. Ook zou verzoekers broer E. op 7 mei 2022 zijn aangevallen op zijn motorfiets en leggen zij een foto neer van E. na het motorongeval. Verzoekers leiden hieruit af dat de bendeleden hen nog steeds zoeken. Vervolgens vrezen zij ook dat de bendeleden hun dochter iets zouden aandoen uit wraak op hen. In de e-mail van 7 juni 2023 voegt hun advocaat hieraan toe dat hun dochter als klein kind een bijzonder risico loopt om onder meer ontvoerd te worden door bendeleden. Tot slot verwijst verzoeker naar de huidige noodtoestand in El Salvador en de vele willekeurige arrestaties die er plaatsvinden.

Ter staving van hun huidig verzoek leggen verzoekers tevens de volgende stukken voor: hun paspoort; krantenartikels over de situatie in El Salvador, de geboorteakte van hun dochter; een attest voor de aanvraag van kraamgeld en voor de aanvraag van een zwangerschapsuitkering in België; en de aanklacht d.d. 5 juni 2018 die ze in het kader van hun vorig verzoek hebben neergelegd.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een ‘nieuw element’ dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeksters in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

5. In de bestreden beslissingen wordt vooreerst op goede gronden gemotiveerd dat verzoekers louter bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hetgeen op zich niet van dien aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Over het incident waarbij verzoekers broer E. op zijn motorfiets werd aangevallen, weet verzoeker niet te verduidelijken wat er juist gebeurde en verzoekster legt inconsistente verklaringen af in dit verband. De door verzoekers bijgebrachte stukken worden voorts inhoudelijk onderzocht waarbij de commissaris-generaal tot de conclusie komt dat deze stukken wegens hun inhoud de eerder gedane beoordeling omtrent de ongeloofwaardigheid van hun vluchtmotieven niet kunnen ombuigen.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch komen zij in wezen niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoekers verwijzen naar de gemotiveerde brief, kopieën van stukken en aanvullende vertalingen die hun raadsman op 7 juni en 20 juli 2023 via mail naar het CGVS heeft gestuurd (stukken 3 en 4). Hierin wordt onder meer verwezen naar het huurcontract van verzoekers broer P.E., de eigendomsakte van verzoekers woning, nieuwsberichten, de klacht die verzoekers in het kader van hun vorig beschermingsverzoek hebben bijgebracht en de verklaringen van verzoekers broer en zus over de bedreigingen die zij hebben gekend door bendeleden toen zij woonden in het huis van verzoeker.

In tegenstelling tot wat verzoeker in hun verzoekschrift voorhouden, heeft de commissaris-generaal deze elementen wel degelijk meegenomen in de beoordeling van hun volgend beschermingsverzoek:

“De verklaringen die u naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming aanhaalt liggen in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd. Deze verklaringen kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Zo stelt u dat u en uw vrouw tot op heden nog steeds vervolgd worden, wat zou moeten blijken uit de documenten die uw vrouw afleverde (verklaring volgend verzoek, punt 17). U verwijst hierbij naar de notariële aktes van uw broer en zus. Zij woonden in uw huis in El Salvador en werden daar bedreigd door bendeleden. Nadien hebben ze dan ook het huis verlaten (ibid.). Gelet op het feit dat er reeds geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen met de bendes is het evenmin aannemelijk dat uw broer en zus daar nadien nog problemen door zouden hebben gehad. (...) Voorts is ook de bewijswaarde van deze documenten beperkt doordat ze louter de verklaringen van uw zus en uw broer bevatten en niet op een onafhankelijke of objectieve vaststelling zijn gestoeld. Er kan hieruit dan ook geenszins een nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden vastgesteld.

(...)

Tot slot legt u ook een aantal nieuwsartikels neer omtrent de huidige situatie in El Salvador. Eén van die artikels zou over uw schoonbroer gaan, die werd gearresteerd en vervolgens terug vrijgelaten (verklaring volgend verzoek, punt 19). Ten eerste dient echter te worden opgemerkt dat er uit dit artikel geenszins kan afgeleid worden dat deze persoon familie van u of uw vrouw zou zijn. Ook blijkt hieruit nergens dat u als gevolg hiervan een risico zou lopen en een nood aan internationale bescherming zou hebben. De door u en uw vrouw neergelegde krantenartikels werpen dan ook geen nieuw licht op bovenstaande vaststellingen. Ook gaan deze niet over jullie persoonlijke situatie, maar behelzen ze louter de algemene situatie in El Salvador. Wat betreft de door u neergelegde informatie in verband met de noodtoestand in El Salvador, moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen.

De overige door u en uw partner neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Zo bevatten jullie paspoorten louter jullie persoonsgegevens. De geboorteakte van jullie dochter, het attest voor de aanvraag van kraamgeld en voor de aanvraag van een zwangerschapsuitkering in België gaan niet over de door jullie aangehaalde vervolgingsfeiten. Ze kunnen hier dan ook geen nieuw licht op werpen. De eigendomsakte van uw woning in El Salvador en het huurcontract van uw broer tonen louter aan dat de woning van u is en dat uw broer nu elders een woning huurt. Meer kan er niet uit worden afgeleid. Wat betreft de aanklacht die u neerlegt van dd. 5 juni 2018 dient te worden opgemerkt dat hierover reeds het volgende werd geconcludeerd in uw vorig verzoek: “Wat betreft de klacht die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat dit document louter gebaseerd is op uw verklaringen en niet op een onafhankelijk onderzoek. Bijgevolg wijzigt dit document bovenstaande vaststellingen evenmin.”

Door louter te verwijzen naar de e-mail van 7 juni 2023 waarin hun advocaat toelichting geeft bij de door hen bijgebrachte documenten, werpen zij geen ander licht op voorgaande pertinente bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot hun verklaringen en bijgebrachte documenten.

Verder klagen zij aan waar in de bestreden beslissing verwezen wordt naar de vaststellingen gedaan in het kader van hun vorig beschermingsverzoek. De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van eerdere verzoeken zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van vorige verzoeken. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou hebben onderzocht of er nieuwe elementen zijn die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken.

De beweringen van verzoekers als zou de commissaris-generaal de nieuwe verklaringen en bijgebrachte stukken niet hebben onderzocht, mist voorts elke grondslag gezien uit de bestreden beslissing (zoals samengevat onder punt 5) onmiskenbaar blijkt dat deze verklaringen en documenten wel degelijk in rekening werden genomen en werden beoordeeld in het kader van het onderzoek naar verzoekers' huidige tweede verzoek.

Het volharden in eerder afgelegde verklaringen, volstaat niet in de eerder gedane beoordeling door zowel het CGVS als de Raad in het kader van hun eerste beschermingsverzoek omtrent hun voorgehouden problemen in een ander daglicht te stellen. Door louter te verwijzen naar de door hem voorgelegde documenten en de aangaande bevindingen van de commissaris-generaal tegen te spreken, slagen verzoekers er evenmin in deze pertinente vaststellingen omtrent deze documenten te ontkrachten of te weerleggen.

Met betrekking tot de notariële aktes van verzoekers broer en zus verwijzen zij voorts naar de e-mail van 7 juni 2023 waarin uitgelegd wordt dat zij uit angst voor hun leven enkel verklaringen durfden afleggen bij een advocaat en verder geen klacht indienden. Deze uitleg doet evenwel geen afbreuk aan de terechte opmerking van de commissaris-generaal dat “de bewijswaarde van deze documenten beperkt [is] doordat ze louter de verklaringen van uw zus en uw broer bevatten en niet op een onafhankelijke of objectieve vaststelling zijn gestoeld”. Enkel op basis van de verklaringen van verzoekers broer en zus kan niet worden geverifieerd of de beweemde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze opgetekende verklaringen dan ook slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Met betrekking tot het incident waarbij verzoekers broer E. op 7 mei 2022 op zijn motorfiets werd aangevallen, verwijzen verzoekers wederom naar de e-mail van 7 juni 2023 waarin uitgelegd wordt dat E. op weg van zijn werk met de moto naar huis reeds toen hij plots een kabel voelde die hem wurgde rond zijn nek. Deze versie van de feiten gedaan bij mail van hun advocaat doen evenwel geen afbreuk aan de inconsistente verklaringen die verzoekster hierover heeft afgelegd tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch aan de vage verklaringen van verzoeker hierover zoals op pertinente wijze wordt vastgesteld in de bestreden beslissing. Indien de aangevoerde feiten op waarheid berusten, mag van verzoekers redelijkerwijze verwacht worden dat zij hierover eensluidende en precieze verklaringen over afleggen. Het gegeven dat verzoekers hier niet in slagen en verzoekster inconsistente verklaringen aflegde over wat er juist gebeurde tijdens dit incident, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Dat er sprake zou zijn van een misverstand, kan niet uit de bij de DVZ opgetekende verklaringen blijken. Verzoekster werd bovendien bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en maakte geen gewag van enig tolk- of taalprobleem. Verder blijkt uit het administratief dossier dat de CGVS-vragenlijst in het Spaans aan verzoekster werd voorgelezen en dat zij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij zij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenstaande verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (verklaring volgend verzoek).

De commissaris-generaal bemerkt verder terecht: “Tevens kan er uit de foto die uw partner neerlegt van E.(...) niks worden afgeleid over de omstandigheden waarin E.(...) gewond zou zijn geraakt. Deze foto werpt dan ook geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.”

Verzoekers kritiek op de weigeringsmotief in de bestreden beslissing omtrent de actualiteit van hun beweemde vrees, betreft een overtollig motief die in deze zaak door de Raad niet wordt weerhouden noch overgenomen als een pertinente vaststelling. Verzoekers hun kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken.

Waar verzoekers informatie aanhalen met betrekking tot de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador, betwist de Raad niet dat het geweld er wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel. Deze algemene landeninformatie volstaat evenwel op zich niet om aan te tonen dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De nood aan bescherming is afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak en verzoekers moeten dit in concreto aannemelijk maken. Zoals hoger is gebleken, blijven verzoekers hiertoe in gebreke.

Gelet op verzoekers' eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen over de problemen die zij zouden hebben gekend met bendeleden van de bende 18 en gelet op voorgaande bevindingen inzake het gebrek aan objectivering, de inhoud en de zeer geringe bewijswaarde van voormelde documenten die zij heden voorleggen in het kader van hun tweede beschermingsverzoek, meent de Raad dat deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers' ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard zijn dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas. Wanneer deze stukken, met hun zeer beperkte bewijswaarde en inhoud, worden meegewogen in het kader van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling, dan moet de Raad besluiten dat deze niet opwegen tegen het geheel van

de bevindingen van de commissaris-generaal en de Raad gedaan in het kader van verzoekers hun vorig beschermingsverzoek waaruit volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' beweerde problemen met de bende 18.

7. In de e-mail van 7 juni 2023 wordt aangevoerd dat de dochter van verzoeker, die op 12 augustus 2021 in België geboren is, als klein kind een bijzonder risico loopt vervolgd en ontvoerd te worden door bendeleden.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers een dergelijke vrees nooit ter sprake hebben gebracht tijdens hun interview bij de DVZ. Zij koppelden de vrees voor hun dochter enkel aan hun eigen problemen met de bende 18. Zoals hoger is gebleken, kan geen geloof worden gehecht aan deze problemen. Verder wordt de in voormelde mail aangevoerde vrees voor hun dochter op geen enkele wijze geconcretiseerd. Uit enkel algemene veronderstellingen kan niet afgeleid worden dat hun dochter persoonlijk geviséerd zou worden door het geweld in El Salvador.

Immers, blijkt vooreerst uit de beschikbare landeninformatie niet dat kinderen of jonge meisjes in El Salvador in het algemeen een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR-richtlijnen van maart 2016 worden kinderen en jonge meisjes met specifieke profielen dan wel in specifieke omstandigheden aangemerkt met een potentieel risicoprofiel, wat maakt dat beschermingsverzoeken van kinderen en jonge meisjes met verhoogde aandacht moeten worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van kinderen en jonge meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren.

Evenwel, niet alle kinderen en jonge meisjes, afkomstig uit wijken die onder controle staan van een bende, lopen een even groot risico om in het vizier te komen van bendes.

Het risico op vervolging dan wel ernstige schade blijft volgens de UNHCR-richtlijnen nog steeds afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken kind / meisje ("depending on the particular circumstances of the case", p. 35-36). Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) kinderen en jonge meisjes vallen onder een potentieel risicoprofiel omwille van hun herkomst uit een gevaarlijke bende-gecontroleerde wijk, volstaat dan ook niet om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden, mag van verzoekers worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hun kind persoonlijk omwille van hun profiel of omstandigheden dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Door louter te verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in EL Salvador, blijven verzoekers hier in gebreke.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij werden bedreigd door leden van de bende 18 noch maken zij aannemelijk dat zij bij terugkeer repercussies hoeven te vrezen.

Voorts brengen verzoekers geen andere concrete elementen aan die er op wijzen dat hun kind omwille van een specifiek profiel of omwille specifieke omstandigheden als kind / jonge meisje een bijzonder hoog risico loopt. Verzoekers halen geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan het profiel van kind of jonge meisje gelinkte problemen aan.

8. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de aanvullende nota van 8 augustus 2024 aangereikt wordt, namelijk de COI Focus "El Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence" van 21 december 2023, na zorgvuldige lezing hiervan door de Raad overgenomen.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze

ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, dan wel de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De aangehaalde informatie in het verzoekschrift en in de aanvullende nota van 15 augustus 2024 liggen immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gesteund.

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking worden gesteld, kan de Raad enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren.

De Raad wijst er in dit verband op dat verzoekers hun verklaringen in het kader van hun eerste beschermingsverzoek omtrent de voorgehouden problemen met de bende 18 ongeloofwaardig werden bevonden. Ook in het verzoekschrift brengen verzoekers geen elementen aan die hier een ander licht op kunnen werpen. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat het niet langer opgaat te stellen dat het (criminele) geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is en bovendien niet plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoekers voorgelegde informatie laat niet toe anderszins te besluiten.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Bijgevolg lijken verzoekers geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 29 november 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Spaans – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoekers stellen dat zij wel degelijk nieuwe elementen hebben aangebracht die de ontvankelijkheid van hun huidige tweede beschermingsverzoek rechtvaardigen, namelijk dat een aantal familieleden problemen hebben gehad met de bende Barrio 18 en meer bepaald het bendelid [C.M.]. Verzoeker heeft geweigerd om met hen mee te werken, wat heeft geresulteerd in doodsb bedreigingen, ook aan het adres van verzoekster en hun jonge kind, waardoor zij niet durven terugkeren. Zij wijzen erop dat hun kind hier in België is geboren, geen voeling heeft met de Salvadoraanse maatschappij en bij terugkeer niet zal weten hoe zich te gedragen of hoe de risico's in te schatten. Bovendien is er het risico op ontvoering, waarbij terugkeerders een specifieke doelgroep vormen aangezien zij worden gezien als welgesteld. Er werd bevestigd dat verzoekers broer en zus in El Salvador zijn aangevallen, dat zij een advocaat hebben geraadpleegd en dat zij opnieuw zijn moeten verhuizen. Verzoekers broer werd van zijn moto gesleurd met een kabel rond zijn nek. Verzoekers besluiten dat bij hun eerste beschermingsverzoeken de beoordeling van het risico en de mogelijkheden tot bescherming door de lokale autoriteiten niet op correcte wijze is gebeurd, wat aanleiding moet geven tot het ontvankelijk verklaren van hun huidige, tweede beschermingsverzoeken of minstens een nieuw onderzoek met ditmaal een gehoor door verweerder. Bijkomend wijzen zij nog op de stigmatisering van mensen die in bepaalde wijken wonen en op de bijzondere impact hiervan op kinderen en jongeren.”

5. Met voormelde argumentatie brengen verzoekers geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 17 september 2024.

5.1. Verzoekers herhalen de argumenten in hun verzoekschrift waar zij ter terechtzitting verwijzen naar hun problemen met de bende Barrio 18, in het bijzonder met het bendelid C.M., en de bedreigingen die verzoekers broer en zus in El Salvador zouden hebben gekend. In de punten 5 en 6 van de voormelde beschikking werd hierop reeds geantwoord. Door louter eerder aangehaalde elementen en argumenten te herhalen, zonder echter concreet in te gaan op de inhoud van de beschikking en hiertegen daadwerkelijk enige concrete repliek te formuleren, doen verzoekers thans niet anders oordelen en slagen zij er niet in de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen.

5.2. Wat betreft hun betoog dat hun kind hier in België is geboren en geen voeling heeft met de Salvadoraanse maatschappij, wijst de Raad er vooreerst op dat aan deze omstandigheden geen actor van vervolging of ernstige schade, zoals omschreven in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, ten grondslag ligt. Verder is deze problematiek niet afdoende om te gewagen van een daad van vervolging, zoals omschreven in artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, of als ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van deze wet. Het loutere gegeven geen band te hebben met El Salvador bereikt niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging of als ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Hun dochter is overigens geboren in augustus 2021 en is heden drie jaar oud. Zij heeft aldus een leeftijd waarop zij zich nog aan een verschillende en andere omgeving kan aanpassen. Gelet op haar zeer jonge leeftijd en aanpassingsvermogen kunnen verzoekers niet ernstig worden genomen waar zij voorhouden dat hun dochter door haar gebrek aan voeling met de Salvadoraanse maatschappij niet zal weten hoe zich bij terugkeer te gedragen of hoe de risico's in te schatten. Verzoekers tonen niet aan dat hun dochtertje, gelet op haar zeer jonge leeftijd en die in haar ontwikkeling door hen begeleid en ondersteund wordt, haar leven in El Salvador samen met hen niet zou kunnen opbouwen, door onder meer de taal te leren alsook de plaatselijke gewoonten en gebruiken, en aldaar niet zou kunnen aarden.

5.3. Voorts wijzen verzoekers nog op de verhoogde risico's op ernstige schade die terugkeerders uit het buitenland in El Salvador lopen omdat zij als welgesteld worden aanzien. In het kader van verzoekers'

vorig verzoek oordeelde de Raad op 11 mei 2021 in zijn arrest nr. 254 406, steunende op de toen beschikbare informatie, dat niet blijkt dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar zijn land van herkomst louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Op basis van de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, dringt zich heden eenzelfde conclusie op. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), lijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De informatie waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen is immers dezelfde als de informatie waarop de voormelde analyse is gesteund. Ook ter zitting brengen verzoekers geen nieuwe feiten of elementen aan die hier een ander licht op werpen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het

algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven of dat zij als terugkeerders meer zichtbaar zouden zijn omwille van uiterlijke kenmerken of omdat zij bepaalde gewoontes of een accent zouden hebben overgenomen. Evenmin blijkt dat verzoekers zo lang in België hebben verbleven dat zij niet meer bekend zouden zijn met ongeschreven regels. Wat er ook van zij, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in verzoekers' hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen (RvS 26 februari 2021, nr. 14.235 (c)). Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerdde problemen met Barrio 18 niet geloofwaardig worden geacht. Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

5.4. De stelling dat mensen die in bepaalde wijken wonen gestigmatiseerd worden en dat dit een bijzondere impact heeft op kinderen en jongeren, mist voorts elke concretisering en persoonlijke invulling zodat verzoekers hier niet overtuigen.

5.5. Waar verzoekers ter zitting aangeven dat *“bij hun eerste beschermingsverzoeken de beoordeling van het risico en de mogelijkheden tot bescherming door de lokale autoriteiten niet op correcte wijze is gebeurd, wat aanleiding moet geven tot het ontvankelijk verklaren van hun huidige, tweede beschermingsverzoeken of minstens een nieuw onderzoek met ditmaal een gehoor door verweerder”*, herinnert de Raad eraan dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). De Raad mag aldus niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval dus beperkt tot de beoordeling van de in het huidige verzoek aangehaalde nieuwe elementen. Verzoekers' huidige kritiek kan niet worden aangewend als beroep tegen de vaststellingen gedaan in de voorgaande beroepsprocedure en is om deze reden onontvankelijk.

In het kader van hun vorig verzoek wees de Raad er in arrest nr. 254 406 van 11 mei 2021, betreffende de opmerking dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om hun burgers effectieve bescherming te bieden tegen vervolging door criminele bendes, op dat *“vermits geen geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekers dat zij tot op heden worden geviseerd door C. en diens bende en dat zij bij een terugkeer dreigen te worden blootgesteld aan represailles vanwege C. en/of diens bende, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst irrelevant is.”* Om diezelfde reden is de door verzoekers in hun verzoekschrift aangehaalde landeninformatie in dit verband opnieuw niet dienstig.

5.6. Verzoekers brengen bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissingen en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Bijgevolg brengen verzoekers geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO